1876. III. évfolyam. 142. szám. Debreczen, Hétfő, julius 24.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvnyomdában, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimzendők.

Halljunk szót!

(Folytatás.)

Bizalmatlanságot kell szavazni a kormánynak, Tisza Kálmánnak és a vele szivben, lélekben, meggyőződésben egy uton haladó másik két debreczeni képviselőnek és pedig mindenáron! ez volt a parancsszó, mely a központi független vezetők által, a debreczeni intézőknek a népgyülés megtartása után kiadatott.

És a debreczeni megbizottak jobb ügyre érdemes buzgósággal el is követtek mindent, hogy a budapesti megbizásnak eleget tegyenek. A bizalmatlansági nyilatkozatnak mindenáron létesittetni kelletett, — s hogy ez lehetővé tétessék, meg kellett kisérteni minden eszközt, mi czélra vezethetett.

Azt ne tessék gondolni, hogy czikkező képzelő tehetsége állitja elő a képet, mit a debreczeni bizalmatlansági szavazat aláiratásáról bemutatunk. Fájdalom, hü és igaz az, minden még oly hihetetlennek látszó vonásában.

Azt állitják rólunk, a debreczeni szabadelvü pártról a függetlenségi hirlapok, hogy mi a bizalmi nyilatkozat aláiratásánál, a kezünkben levő hatalom egész sulyát a mérlegbe vetjük; csak a „Debreczen“ legközelebbi számát tessék megnézni, hol a szerkesztői üzenetben, az ő megszokott vakmeröségükkel állittatik, hogy a bizalmi szavazat aláiratásánál a szabadelvü párt még fenyegetéshez is folyamodik.

Valóban vakmerő, s épen azon egyénekhez illő állitás, kik a monstrepetitió aláirásánál nem restellettek a leghelytelenebb, mert következményeiben, ugy társadalmi mint politikai tekintetben, a legkárosabb s legveszélyesebb eszközökhöz folyamodni.

Ugyan tisztelt függetlenségi hirlapiró urak ott a tuloldalon, — unják meg már önök egyszer valahára azt az örökös gyanusitást, a mely bizony igen kevés dicsőséggel, s még kevesebb haszonnal jár magokra önökre nézve, s ha adataik vannak arra, hogy a debreczeni szabadelvü párt a bizalmi szavazatok aláiratásánál a hatalom sulyát csak legkisebb részben is mérlegbe vetette, ha feltudnak önök mutatni egyetlen szál embert, kinek ellenében akár sikerrel, akár siker nélkül, az aláiratások eszközlésével megbizott polgártársak, vagy bárki más által, az oly sokszor emlegetett fenyegetésnek csak árnyéka is használtatott, — legyenek szivesek és lépjenek fel ezen adatokkal, s bélyegezzék meg azon embereket nyilvánosan, kik nem átallanak oly galád eszközökhöz folyamodni, mint a minőket önök pártunknak folytonosan szemére vetnek!

De teljesen nyugodt lélekkel nézünk az önök eziránybani leleplezései elébe, bár ha önök is oly nyugodt lélekkel tekinthetnének vissza az általuk követett eljárásra, mint a hogy mi, hála istennek, felemelt fővel tehetjük azt.

Önök tehát azt állitják, hogy mi a hatalom fegyvereivel, — s fenyegetésekkel igyekszünk párthiveket szerezni igazságos ügyünknek. Kereken tagadásba veszszük. Ez állitásokat ezennel vakmerő koholmányoknak nevezzük, s méltóságteljesen visszautasitjuk.

Hanem igenis határozottan állitjuk mi, hogy önök a bizalmatlansági petitió aláiratásánál a legnagyobb mértékben éltek, az ámitásnak, a valótlan ráfogásoknak s gyanusitásoknak méltatlan fegyvereivel!

Nem hagytak önök megkisérlés nélkül semmi eszközt, mi a nép itélőtehetségének téves irányba vezetésére, szenvedélyének felkorbácsolására csak valamennyire sikeresnek igérkezett. Lássuk ezen eszközöket a maguk nyomoruságos valóságában ugy, a mint azok fokozatosan alkalmaztattak.

Eltekintve azon lázitó beszédektől, a melyek a piacz közepén tartattak, minden előtt azt hirdették önök utczaszerte, magánházaknál, koresmákban, (hol tudvalevőleg a legtöbb tér nyilik a köznép capacitálására,) hogy Tisza Kálmán eladta az országot a bécsieknek, s elannyira tönkre lesz téve az ország, hogy még unokáink is a bécsi egyesség koldusai lesznek.

Ugyan tisztelt függetlenségi apostol urak, nem lennének szivesek megmondani, hogy hány ezüst pénzt kapott Tisza Kálmán azért, hogy Magyarországnak jóllétét, még a késő unokák orra elől is elárusitotta, s nevezzék meg önök Magyarországnak azon alkotmányos törvényeken alapuló jogát, melyből Tisza Kálmán a bécsi egyesség megkötése által, — csak egyetlen hajszálnyit is feladott!

Hiszen önök legjobban tudják azt, csak ugy mint mi, — (mert ha politikacsinálással foglalkoznak, az ilyesmit tudni elmulaszthatatlan kötelességük), — hogy a bécsi egyességben el lett ismerve, fenn lett tartva Magyarországnak elvitázhatlan joga, ugy az önálló magyar jegybankhoz, mint a külön vámterülethez! Ha Tisza Kálmán és a magyar kormány többi tagjai, az ország ezen fontos jogairól az időknek végeig lemondottak volna: legyenek meggyőződve független polgártársaink, hogy mi lennénk legelsők, kik megszünnénk követni az ezt elkövetett kormány nyomdokait.

Jól tudják azt önök, de nem akarják s nem merik beismerni, — mert akkor működésüknek legfőbb támpontját szalasztanák ki lábaik alól, — hogy a bécsi egyességben jogfeladásról szó nincs, hanem igenis van szó, az alkotmányos jogok teljes épségben tartása mellett oly egyességről, melyben a közös fejedelem alatt élő két társország, a mindkét ország jelen nemzetgazdászati, pénzügyi és politikai körülményeiből, s az általános európai viszonyokból kifolyó kényszerüség folytán, a mindkét országot létalapjaiban érdeklő bank és vámügyet, a jelen lehetőség szerint a legczélszerübben, a körülményeknek legmegfelelőbben, kölcsönös engedmények alapján rendezni és szabályozni czélozza.

Sokszor elmondtuk már önöknek, hogy mire vezetett volna ma, az ország szomoru pénzügyi helyzete, a nehány év óta bennünket folytonosan sujtott rosz termés, és elemi csapások által előidézett általános pénztelenség, s végül a ma már szomszédunkban kitört s hazánkat is veszélylyel fenyegető háborura való kilátás mellett, az Ausztriával való merev szakitás, mely mig egyfelől ugyan ép oly nagy veszedelmére szolgálandott volna Ausztriának, mint nekünk magyaroknak, de másfelől a birodalomnak egymással meghasonlásban, s nemzetgazdasági és vámháboruban huzalkodó két felét tökéletesen képtelenné tette volna arra, hogy azon viharral, mely a kitört török-szerb háboru folytán, dél, kelet és észak felöl egyaránt fenyegeti — a sikerre való kilátás némi biztonságával daczolhasson.

Ugyan hol van önöknek kebelében az a hazáért melegen dobogó szivʔ hol van ezen szivben a magyar hazának azon lángszerelme, a melyre önök mi ellenünkben, — hazaárulók ellen, oly fennen szoktak hivatkozniʔ

Ki merte önök között felvállalni a felelősséget azon bekövetkezendő veszélyekért, a melyek a bécsi alkudozások merev megszakitását, s Tisza Kálmánnak, a kormányról való lemondását mathematikai biztossággal nyomban követték volna.

Önök jól tudják hogy senki. — Mert hiszen ország-világ emlékszik arra, hogy Tisza Kálmán akkor, midőn a bécsi alkudozásokról az országházában jelentést tett, kinyilatkoztatta, hogy ha valaki képességet érez magában előnyösebb szerződésnek megkötésére, ám álljon elő, ő azonnal átengedi helyét, s ajánlani fogja utódául ő felségének.

És mit tettek önökʔ Akadt-e önöknek lármás pártjában egyetlen enber, ki elég lelkiismeretlen lett volna előállani, s magára vállalni azon feladatnak megoldását, mely mellett izgatni könnyü, de a melyet megoldani ugy, a miként azt önök Tisza Kálmántól s pártjától követelik, mig egyfelől ma teljesen lehetetlen, másfelől az ahoz való merev ragaszkodás az országra soha jóvá nem tehető veszedelmet, talán végromlást s állami létünk teljes megsemmisülését fogná hozniʔ

(Folytatjuk.)

— **A magyar vasutak igazgatóságai.** A pécs—barsi vasut legutóbbi közgyülésén megválasztották az uj igazgatóságot és a felügyelő tanácsot. A kormány — mint a B. C. jelenti — e választást megsemmisitette, mert az igazgatóság tagjainak többsége oly egyénekből áll, kik nem laknak állandóan Magyarországon, holott az engedélyi okmány és az alapszabályok értelmében az igazgatóság többségének magyar állampolgárokból kell állania.

— **Románia emlékiratát** valamennyi nagy hatalom, részint már visszautasitotta, részint visszafogja utasitani. A párisi kormány azt már határozottan megtevé; az orosz-kabinet az által jelenté ki tagadó válaszát, hogy a román követeléseket a jelen pillanatban időszerütlennek nyilvánitá. Az angol kormány még nem válaszolt, de ez oldalról bizonyos az elutasitás.

— **A török nagykövet** Szent-Pétervártt, midőn megbizó-levelét által adta — mint egy távirat jelenti — Sándor czár által személyét illetőleg minden kitüntetéssel fogadtatott, de a törökországi viszonyokról a czár oly módon nyilatkozott, mely a nagykövet Caobuli pasára a legmélyebb hatást gyakorolta, — a pasa a kihallgatás után szembetünően nyomott hangulatban vonult vissza.

— **Törökország ultimatuma Szerbiához.** A szultán a szerb kormányhoz ultimatumot intézett, melyben Szerbia felszólittatik, hogy tegye le a fegyvereket, üritse ki a várakat, melyeket a töröksereg fog megszállani; ha e feltételek el nem fogadtatnának, az ottomán seregek bevonulnak Szerbiába. Török forrásból a leghatározottabban jelentik, hogy ez ügyben a nemzeti skupstinát összefogják hivni.

A HÁBORU.

△ A keleti háboru kezd mindig tüzesebb jeleneteket tüntetni fel, s mint legujab hirek erősitik, a törökök minden oldalról támadást intéztek a szerb csapatok ellen. És az annyival inkább fontos, mert sokan azt hitték, hogy a reichstadti találkozás megkötötte Törökország kezét. Most látható, hogy a törököknek van alkalmuk győzni, ha tudnak. S hogy tudjanak, azt monarchiánk szempontjából is óhajtjuk.

Óhajtjuk nem csupán azért, mert Szerbia monarchiánk rovására álmadozik az egységes Szerbiáról, hanem azért is, mert a szerbek a háboru kezdete óta folytonosan mutogatták iránt unk ellenszenvüket, melyből a mi részünkről nekik is bőségesen jut. Legujabban monarchiánk képviselőjét, kinek már egy izben macskazenét adtak, ismét durván megsértették, legalább táviratok jelzik, hogy Wrede herczeg szombati lapunkban jelzett megsértése tény. Ha csakugyan igaz, ugy elvárjuk külügyminiszterünktől, hogy nem fogja a szerb nemtelenséget megtorolatlanul hagyni, s orrára koppint ezeknek az ugorka fára felkapott államocskáknak, melyek paskoltatásuk dicsőségében számitás nélkül rugkapálnak összevissza.

A harcztéri constellatiókról a „Hon“ következő képet közli:

Szerbia határain köröskörül, félhold alakban, kezdve a legmagasabb északnyugati ponttól, Rácsától, le délnyugatnak a Drina mentén, az Ibár és Morova tájain, továbbá délkeleten, a Timok folyó mentén fel, egész a legészakkeletibb pontig: Nyegotinig — a törökök általános támadást intéztek az ellenségre — csak az egy „Csernajeff nincs még engagirozva.“

A többi szerb hadvezérek: Alimpics Zach és Lesjanin az ozmánok támadásának vannak kitéve.

Északnyugaton Rácsa és Bjelina között egy szerb csapat szétszórva, visszaszorittatott a Drinán. Bjelinánál azonkivül órákig tartó nagyobb csata volt, mely Alimpics serege egy részének szétszóratásával kellett hogy végződjék — bármit mondjon is a szerb hivatalos sajtóosztály, melyről maga Milán is azt jegyzé meg a „Times“ levelezője előtt, hogy „hiszen csak nem mondhat mindig igazat!“

Pedig a csatatér épen ezen részén kell a török vaderőnek legnagyobb nehézségekkel megküzdeni, mert dél felöli közlekedő vonala és pontja Klek, honnan Herczegovinán át erősitéseket remélhetett, elvan vágva, illetőleg zárva s csak hosszadalmas szárazföldi közlekedés által van összekötve Törökország többi részeivel: Zvornik, Szerajevo, Visegrád, Noviváros utján.

Hogy a szerbek északnyugaton, hogy Alimpics Ranko csapatai igen kritikus helyzetben vannak s hogy a törökök ez oldalon hevesen támadtak és nagymérvben fenyegetik a szerb területet, mutatja az is, hogy Nikolics szerb hadügyminiszter a drinai sereghez utazott. Ha itt nincs nagy veszély, bizonyára nem teszi; annyival kevésbé, mert eddigi tervek szerint Zach hadosztályának fővezényletét volt átveendő.

Délnyugaton Noviváros és Novi-Bazár táján szintén támadást intéztek a törökök Zach hadteste ellen, de az itt folytatott csatározásokról, röviden csak annyit mond a harczтéri tudósitás, hogy „eldöntetlenül maradtak.“ Délkeleten e hó 19-én Gramada és Belvinje mellett (szerb területen, Alexinácztól délkeletre) megverték a törökök Mirkovics szerb ezredest.

Itt kezdődik a Timok. Eunek egész mentén föl északnak a törökök támadást kezdtek. Negotint, mely a Duna jobb partján, jó benn, szerb területen van, ostrom alá fogták és bevették.

A föntebbiek szerint a törökök két ponton: délkeleten és északkeleten szerb területen vannak. Igy áll ma a harczтér képe, a török hadi actió kezdetén.

Törökország megbizható számitás szerint 156 ezer embert állitott ki (ide nem számitva az önkényteseket, egyptomi csapatokat stb.) Szerbia félhold alaku határaira a török kormány annyira elégségesnek tartja e had-rőt ellenségeinek leverésére, hogy több önkénytest már nem fogad fel.

A háboru sulypontja Szerbia határaira esik. A főfigyelem is ide van irányozva. A mi azonkivül van, az jóformán háttérbe szorul. Montenegró fejedelme a háboru kezdetétől fogva mostanig egyebet nem képes felmutatni, mint nehány herczegovinai török falu meghódolását, melyek fegyverfogható népe azonban ott várja most ő fenségét Mostár falai alatt, melyektől — 20 napi hadjárat után — mint a táviró jelenti — 6 óra távolságra van Nikita. Egyetlenegy jelentékenyebb várat, erődöt nem volt képes bevenni a törököktől csernagorczaival s hihetőleg még ennyira sem megy vala, ha Klek el nem záratik, mi a „World“ értesülése szerint épen Montenegróra való tekintetből történt. Igy állván a dolgok, nem találjuk épen alaptalannak, habár kissé vérmesnek tartjuk, egy belgrádi levelező állitását, ki azt jósolja, hogy 14 nap alatt le lesz játszva az egész tragoedia. Ugy legyen. Ha valamivel később is, nem baj. A tragoedia bukott hősei pedig, kik azt szőtték és létrehozták, kapják meg büntetésüket. Törökországnak pedig legyen lehetővé téve, hogy az uj korszakot igéró alkotmánytervezetet, melyen ez ország főbbjei oly férfias elhatározással csüngnek, életbeléptethesse. — A keleti bonyodalmak és vérontások egyik Mephistója, Ignatieff, jövő hétfőn hagyja el a török fővárost és megy szabadságidőre. Mindenki jó auspiciumnak tekinti ezt s kissé több reménynyel várja a keleti csomó szerencsés lebonyolitását.

A DEBRECZENI KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARÁTÓL.

Figyelmeztetés
némely kereskedelmi növények kivitelére nézve.

Párisi főkonsulunk jelentésének alapján a nagyméltóságu magyar királyi földmivelés ipar és kereskedelemügyi miniszterium folyó évi máj. hó 19-kén 10,534. sz. a. kelt körlevelében emlitést tesz azon kereskedelmi növényekről, melyeknek Francziaországban nagyobb és biztos keletje van, s ezeknek termelését illetőleg kivitelet ajánlja.

Ezen növények: sárga bodzafavirágok, veres pipacs virág, a szegfü virág, a farkkóró vagy gyopár, a lókörmü szattyu (Heiflattich), arnika, a mályvafélék, különösen a közönséges vagy erdei, s a fekete (arborea) mályva virágai, s e mályva félék gyökerei; — a beléndek (bolonditó csalmatok, Hyosciamus), a nadragulya (Belladonna,) a gyilkos csomorika (Cicuta), a fodormenta, a zsálya, az ökörszem levelei és atracél (auchusa.)

Ezen felül még nyereséges kivitelre számithatnak: viasz és méz, paszuly és lencse, köris bogarak, aszalt szilva, borkő, végre czinober (Versuillon marque Empire.)

Az idézett terméyek közül a székfüvirág, a malva vulgaris és malva arborea nevezetü malyva virágai, a nadragulya s a fodormenta virágai, — a körisbogár és lencse, ha ez utóbbi nem zsirsikes, bármily nagymennyiségben elkelnek. A lókörmü szattyu virágai, a bolonditó csalmatok leveleiből bevitetik 10,000 kilogramm, a sárga bodzafavirág, a pipacs és farkkóró, s az arnica virágaiból 5000 kilogramm. Ugyancsak ide számithatók zöld csereszsnye szárak, melyek bizonyos thea készitésére szolgálnak, és Magyarországból máris kivitel tárgyát képezik, s melynek ára Budapesten 50 kilogrammonként 25—28 franc. Végre Malyva-levelek, valamint a gyilkos csomorika és zsálya leveleiből körülbelől 5000 kilogramm vitetik be évenkint.

Mind e czikkekre nézve eladási közvetitőkül a párisi főkonsul a következő urakat ajánlja: E Gillet rue Rosiers 3 ter és I. Bettelheim 42 rue du chateau d'eau, I. Normandin 57, quai Valmy, mindannyian Párisban. Ezen urak minden, e czikkek eladása körül hozzájuk intézendő kérdésre felvilágositással készségesen szolgálnak.

Kelt a debreczeni kereskedelmi és iparkamara 1876. évi julius 14-én tartott közgyüléséből.

Sesztina Lajos, elnök. **Dr. Király Ferencz,** titkár.

FŐVÁROSI HIREK.

— **A király** ma a brucki táborba utazott. — **Kölcsey nek** egy ismeretlen, de igen érdekes levele van közölve az „Igazmondó“-ban. — **A kerepesi temetőben** egy halottas kamarát épitenek 38 ezer frtért. — **A budapesti** kapitányság egy fiatal embernek megtiltotta, hogy imádottjának szerenádot rendezgessen. — **Ebadó-statisztika.** A fővárosban 920 kutyától

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

AZ ÉN HALOTTAIM.

— ELBESZÉLÉS. —

(Folytatás.)

Gyámatyám szomorun fogadott. Neje kisirt szemekkel ugy állt ott előttem, mint egy büntető angyal, ki szemével is öl...

— Hogy van Szerena? kérdezém.

— Akarod látni? kérdé zordonan gyámapám.

— Vezessenek hozzá kérem.

Reszketve közeledtem az ismerős szoba ajtaja felé, de hirtelen meglepett, hogy onnan szokatlan fény, világosság tört az ablakokon elő. Gyámatyám egyik kezével karomat fogta meg a másikkal benyitá a szoba ajtaját, s fagyos hangon mondá ujjával a szoba közepére mutatva:

— Nézd ez a te müved...

Szeréna ott feküdt a ravatalon, rideg koporsóban. Oda mentem a koporsóhoz. Lerogytam térdeimre, megfogám az üdvözölt angyalnak jéghideg kezeit, csókjaimmal halmoztam azt el.

— Megfogsz-e bocsátani nekem a miért vétettem ellened....zokogtam töredezett hangon..... Óh bocsáss meg nekem, te mennybe szállt imádott tünemény, — bocsáss meg én nekem, hisz nem akartam én ezt, hisz nem tudtam, hogy mit is cselekszem én...

A halottaknak nincsenek szavai.... Szeréna a koporsóban hamvadt.....enyészetnek indult.

Az éj kinos volt reám. Másnap birtokomra szállittatánk ki, ott akart pihenni a hol oly boldog volt....Ott akartam én is megválni e hosszu kinterhes élettől, oda temessetek engemet melléje.....

Zoltán szemeiből sürüen bullt a könny. Midőn kisirta elvégre magát megszóllitottam.

— És mi okozta Szeréna halálát.

— Az orvos tüdőgyuladásról beszélt. Hüvös nyári éjen a szabadban mulatott, könnyen volt öltözve, hideg vizet ivott stb....stb... aztán beteg lett, aztán meg is halt természetesen. Ez az orvosi boldog vélemény. Hadd hidjék. Én tudom jól, hogy én öltem meg őt. Az a levél, melyet utólszor irtam, ott volt kebelében a sirba is levitte magával. Tudta Irénneli viszonyom egészen, de nem hitte, hivott magához a szerelem édes hangjaival, — én megtagadtam azt, komor választ irtam. Én eldobtam őt magamtól; a virágot melyet én ápolék, mely szerelmemtől éledt, — s az eldobott virág elkezdett hervadni.....és le szállt a sirba, hogy ott porladozzék.

S most ott künt pihen, nem maradt utánna semmi emlék, a fájdalman kivül... és egy arczkép, melyet magamnál hordozok. Ezt fényképeztetém többszörösen le, s nézd itt e fekete posztóval beboritott képen itt van a főhelyen...

Kedves gyermek arcz volt, mosolygó angyal, bár szárnya nincs, és mégis elrepült, oda fel az égbe... Valjon boldog-e ott?

— Ez az egyik halott, az én örök fájdalmamnak egyik nagyobb fele.

— Es a másik halott?

— Igaz! végezzünk azzal is....

III.

Szerena halála után egy hétig maradtam birtokomon, itten. Az alatt feldiszitettem sirját, de a vágy üzött, kergetett innen is. Végső napom ott töltém Szeréna sirjánál, s aztán elutaztam, felső Magyarországon keresztül Marienbad felé.

Este volt midőn megérkeztem. Szobát nyittam, s tudakozódtam Andorlakiékról. Megmondták ott nekem, s azzal oda mentem. Nem volt otthon senki. Kimentem, s a sétálók közzé vegyültem be.

— Uram — szólit meg hirtelen egy magas szőke férfi — bocsásson meg a mért megszólitom, ugy veszem észre hogy idegen, és valamit keres.

— Eltalálta, szóltam egykedvüen.

— Én Polczer Gusztáv vagyok — Magyarországból.

— És én Mátrai Zoltán szinte magyarországi.

— Örülök a szerencsének; nem Andorlakiékat keresi ön itten?

— Ön ismeri őket?

— Ott láttam önt is sokszor még nem régen.

— Tehát itt és merre vannak ők most?

— Jöjjön ön velem, de nagyon kérem — ne árulja el magát.

A sétatér belső, látogatatlanabb helyére vezetett, s egy óriási bokor mögött vontuk meg magunkat.

— Mirevaló ez? kérdezém töle.

— Egy kis meglepetést akarok rendezni.

Pár percz mulva lépteket hallánk. Andorlakiné jött egy férfival karján.

— Higyje meg Oszkár, — szólt a nő, — ha ön nem volna itt, régóta másfelé utazandottam. Önért megteszem, hiszen szerelmét csak itt viszonzhatom ugy ahogy akarom.

— Örökre hálás leszek érette asszonyom, szólott a lovag, s csókokkal halmozta el a nő kezeit.

— Hogy tetszik önnek ez a jelenet? — kérdé ismerősöm.

— Iszonyu — hihetlen — suttogtam reszketőn. Ez hát az én Irénemnek anyja?...

— Ez a kezdet. Jöjjön menjünk tovább a játék foly, ne késsünk róla el...siessünk.

Egy pár ösvényen keresztül menve, egy óriási fa alatt két alakot láttam. Egy férfit és egy nőt...

A fa mögött magas cserjék sürün emelkedtek, s vezetőm egész odáig vitt, — hol a beszédnek egész könnyüséggel tanui lehettünk.

— És ön csak kétkedni tud Vilmos?

— Hah! ez az Irén hangja — sziszegtem reszkető ajkakkal.

— Csak csendesen! intett ismerősöm.

— Hányszor mondottam már hogy mindaz nem való, hogy csak ámitják önt —

— Hát nem szerette volna kegyed sohasem Mátrait?

(Folyt. köv.)

2229 frtot fizettek be. — **Az állat-kertbe** egy szép nagy krokodil érkezett. — **Villecz Ernő** fiatal ügyvédet ma temették el. — **Egy bécsi hadköteles** mint szobalány szolgált egy igen előkelő háznál, de kisült a turpisság, s a kis cziczust a rendőrség vette oltalma alá.

VIDÉKI LEVÉL.

Szatmár, jul. 23.

T. szerkesztő ur! Városunkban ma általános érdekeltség s közbeszéd tárgyát a keleti háboru eseményei képezik. — Ezzel nem mondok semmi ujat és különöst ugy-e bár? hiszen ezzel foglalkoznak ma európa-szerte mindenütt. Tökéletesen megvagyok róla győződve, de méltóztassék meghallgatni még nem fejeztem be egészen. Tehát Szatmártt jelenleg a szerb-török háboruról, s még nagyobb mértékben szinmüvészetünk egyik legfényesebb csillaga Felekyné asszonyról beszélnek. Igen, a kedves müvésznő férjével együtt városunkba érkezett, s mi vagyunk ezuttal azon szerencsés halandók, kik a muzsa felkentje, elragadó müvészetének szemlélhetését, reménykedve várjuk.

Van nekünk ugyan mükedvelői társulatunk, melyhez annyi jól eltöltött óra emléke köt már, — de — sértés nélkül legyen mondva, — dilettánsaink az igazi müvész vagy müvésznő mellett csak „Fényárnyai“, melyet estére lesz alkalmunk megtekinthetni. Szigligetinek e darabjában lép föl nálunk először a Feleky-pár, mely alkalommal mükedvelőink közül: Fodor Ilona, Glatz Róza, Nuricsán Irma, Csomai Imre, Gecsey Bálint, Lőrinczy Ferencz, Pongrácz Gyula, Herman Mihály, Kiss Róbert, Békéssy Géza és Dessewffy Marczel fognak szivességből közreműködni. Keddre „Színésznő“ és „Felolvasónő“ csötörökre „A szép marquisenő“, vasárnapra „A csőd“ czimü darabok vannak kitüzve, s igy örömmel nézhetünk a ránk jövő hét napjainak elébe, tudván, hogy lesz alkalom, mely szórakoztat, s nem maradnak el az élvezetek, melyeknek gyönyörébe az unalom gyötrelmeit beleölhetjük.

Majd el is feledtem, szombaton tánczmulatságunk lesz, még pedig olyan igazi magyar mulatság, a milyet csak Szatmár város mindkét nembeli lelkes fiatalsága szokott néha néha csapni. Az „önkéntes tüzoltó-egylet“ tánczvigalma lesz ez, mely a tegnapi kellemetlen idő miatt e hó 29-ére halasztatott.

A Feleky-pár fellépteiről — ha talán nem követnék el valami óriási merészséget az által, hogy gyenge tollammal megkisérteném vázolni müvészetüknek nagyszerüségét — megtörténhetik, hogy irni fogok valamit szerkesztő urnak.

Addig is Isten velünk.

—t—

VIDÉKI HIREK.

— **Büd-Szent-Mihályon** egy öreg asszony, kin az elmezavar jelei mutatkoznak egyik nap egyik, másik nap másik kutba szokott beleülni, s majd halálra ijjeszti a kutra járókat. (Különös vizinympha.) — **A dadai** középjárás több községében a lovak közt a roncsoló toroklob jelentkezik. — **Akna-Szlatinán** a napokban templom szentelés volt. — **Kecskeméten** Fördös Géza fiatal tanár, Fördös Lajos ref. lelkész fia 22 éves korában meghalt — **M.-Szigeten** egy csizmadia legényt fogtak el, épen azon pillanatban, midőn egy épületet felakart gyujtani. — **A jolsvai honvédzászlóalj** legközelebb fogja zászlóját a rozsnyói püspökkel felszenteltetni. — **Lublón** nagy tüzvész dühöngött, melynek 3 ember élete is áldozatul esett. — **E. Kovács Gyula** egyik legkitünőbb színésznk Deésen vendégszerepel. — **A kolozsvári egyetem** csillagász-tornyát a státus gyülés eladja, melynek árán lebészeti vizsgáló-tornyot fognak épiteni. — **Szász-Régenben** egy ifju szerelmes szijgyártó meglőtte kedvesét, azután magát is. Az előbbi már el is temettetett, de az ifju még mindig él és szenved. — **Kolozsvártt** Vizváry Gyula csak egyszer lépett föl. — **Nagy-Váradon** gyüjtést rendeznek az orgyilkos kéz által kimult Kovács biztos családjának.

NAPI HIREK.

— **Csütörtökön délelőtt** rendkivüli városi bizottsági közgyülés fog tartatni.

— **Ladányi Gedeon** egyetemi tanár ur, kit egykor büszkén nevezett Debreczen magáénak, — szombaton este érkezett városunkba, s itt hosszabb időt fog tölteni. — A jeles tanár egészségi szempontokból a koritnyiczai és tátrafüredi fördőt használta a mult hetek alatt.

— **Holnap este** a magán-dalárda a nagyerdőn a lövölde terasszán fog működni; mire felhivjuk azok figyelmét, kik a szép összhangzatu müvészi dalban s az üde nyári éj kellemeiben gyönyört találnak.

— **A czegléduteza** az idén nem tud kifogyni a komédiából. Nem helyeselhetjük, hogy annyi vándor komédiásnak, s oly nagyszu időre adatik engedély, mert ha a város lakosságának egy része az egész nyáron át a bukfenczes és más egyébb komédiákba hordja élvezetekre szánt filléreit, bizony ne csudálkozzunk aztán ha majd télen a színészetnek még a mindennapi kenyérre való sem kerül be. — Már pedig csak van talán egy kis különbség, mind az élvezetesség mind a czél nemessége, s a közmüvelődés tekintetében is a szinház, meg a kötéltánczoló komédiázás közt.

— **Rudolf trónörökös eljegyzése.** Rudolf trónörökös a nyáron éri el — az uralkodó ház törvényei szerint — nagykoruságát, mert augusztus 21-én lesz 18 éves. Egy bécsi lap teljes fentartással közli, hogy a trónörökös nagykoruságát elérve, Stephanie belga herczegnőt fogja eljegyezni. Az állitólagos menyasszony a belga királyi pár másodszülött leánya, ki jelenleg 12 éves.

— **A naptár szerint** a kánikúlla szombaton vette kezdetét s igy „kutya-napoknak“ nézhetünk elé, ha ugyan a nehány nap óta bekövetkezett hüvös időjárás ebben akadályt nem vet.

— **Városi főreáltanodánk értesitője** a mult $187^5/_6$ tanévről megjelent s hozzánk beküldetett. A széles körben elismert tekintélyü igazgató Gelencei Pál a legszabatosabban, röviden, de a legpontosabban állitotta összse mindazon adatokat, melyeket e tanodáról a közönség tudomására hozni szükséges. Közölve van az előadott tantárgyak vázlata a tanárikar és a növendékek név- és érdemsorozata. Van a tanodának 2 rendes, 5 helyettes, 2 ideiglenes és 3 vallástanára, bejegyzett növendék volt 108, mely szám az év végére 11-el lett kevesebb. Közölve van a jutalmazottak névsora, a könyvtár, rajzminták szaporodása. A jövő tanévre a beiratások aug. 30-tól sept. 4-ig tartatnak, mindenkor délelőtt. Van a csinos kiállitási füzetben egy értekezés Beczner Frigyestől, melyben a magyar nyelv és irodalom tanitásáról értekezik. — A tanulmány igen szép nyelvezetü, s nagyon jó irányu. — A füzetben levő adatok összeállitásaért Gelenczei Pál igazgató tanárt elismerés illeti.

— **A budapesti athletikai klub** parádi távgyalogló bajnok versenyén hárman pályáznak a dicsőségért. u. m. Bendik István, ki tavaly másodiknak ért Balaton-Füredre, Ribiánszky József és N. N. Bendik vörös, Ribiánszky vitorlavászon, N. N. szürke sapkát viselnek. Az indulás tegnap délután 4 órakor történt meg a nemzeti szinház előtti térről, hol a választmány, titkár és müvezető jelenlétében a programm pontozatai felolvastattak. — A pályázók együtt mentek a kerepesi uti házig, onnan Bendik, mint handicápolt, fél órával később indult el. Ezzel egybefüggésben megemlitjük, hogy a pesti athletikai klub, tudomást szerezve a városunkban is megindult, s ma már szép reménnyel kecsegtető athietikai-klub felállitása iránti mozgalmakról, alapszabályait, s Molnár Lajosnak e szakba vágó kitünő munkáját, Somogyi Pál tornaegyleti alelnökhöz minden kérelem nélkül szives volt leküldeni. Üdvözöljük a derék bajtársakat!

— **A Hajdumegye** határainak kiigazitása végett Szabolcsmegye által kiküldött bizottságba, mint utólag értesülünk, póttagul Gál Elek balkányi földbirtokos küldetett ki, melyet szombati közleményünk kiegészitéséül közlünk. A julius 20-án tartott megyei közgyülés lefolyásáról azt irják lapunknak, hogy az igen izgatott volt, s az ellenszenv Nyiregyháza székhely iránt oly mértékben nyilatkozott, mely Nyiregyháza városára legkevésbbé sem lehet hizelgő. A bizalmi férfiak választásánál 34 szavazat állott szemben 34 szavazattal, s az elnöklő alispán szavazata dönthette csak el a kérdést. A főispán távollétét sokan lemondásával hozzák összeköttetésbe.

— **A szabolcsmegyei s hajdukerületi (most már hajdumegyei)** orvos-gyógyszerész egylet, mely darab idő ólta pihen, ujabb életjelt akarván magáról adni jövő hó 15-én a „Sóstón“ közgyülést fog tartani, mely — mint a „Sz. L.“ irja — régi szokás szerint tudományos felolvasással s lakomával leszen egybekötve. Hát hiszen jó is együtt az a kettő.

— **Elvégre** a czegléd- és csapó-utczákat egybekötő sas-utczán levő járhatlan faburkolat felszedése s helyébe kőburkolat lerakása mai napon megkezdetett. Örömmel üdvözöljük e czélszerü intézkedést.

— **Lopás.** Egy Czegléd-utczán lakó orvos szobájából, mig aludt, tegnapelőtt jókor reggel 150 frt értékü aranyórát, lánczczal együtt ismeretlen tettes ellopott; még eddig sem egyiknek, sem másiknak nincs semmi legkisebb nyoma.

— **1876. julius hó 23-án tartott lövészet eredménye:** 21 pályázó közülnyertek: 1) Gyürki Sándor 1 drb. 2 frtos tallért legjobb mély lövésre. 2) Veres László 1 db. 1 frtos tallért, legtöbb körre.

— **Ugy látszik,** ismét ki lesz dobva azon összeg, mibe a Czegléd-utczán levő kutnak ujabbi furatása kerül, — mert habár eddigelé 65 öl mélységre hatoltak le, iható jóvizre nem találhattak.

— **Helyreigazitás.** Lapunk legutóbbi számában a külső vásártér átalakitása iránt a városi tanácshoz beadott kérvény aláirói között tévesen áll Nagy Ferencz neve **Borsos Ferenczé** helyett, mit is ezennel kiigazitunk.

— **A nagyváradi róm. kath. népiskolák** értesitvényét megkaptuk, kiemeljük ebből hogy az ottani összes intézetekben 3849 növendék van. — Egy jó és igen tapintatosan választott értekezés van benne, melynek czime: „Miért nem voltál iskolában? Jakabovics Dezsőtől.

— **Magyar önkénytesek** is vannak a török hadseregben, azt irja dr. Herczeghi Mór, ki már jóval a háboru kitörése előtt török szolgálatba lépett, s most mint ezredorvos működik a hadseregnél. Eddigelé hat magyar önkéntest ismer Herczeghi, de azok is csak oda valók, egy sem ment innen az anyaországból ki.

— **A „Vasárnapi Ujság“** julius 22-iki száma következő tartalommal jelent meg: Görögországból (a görög királyi pár arczképével.) — Bölcső mellett. Költemény Dömötör P.-től. — Berlin ostroma. (Elbeszélés.) — Montenegró (5 képpel) György Endrétől. — Ujoncozás Törökországban. — A felső légrétegek hőmérséke. Kunkel Alajostól. — Az ember hatalma a természet felett. — Strogroff Mihály utazása Moszkvától Irkutsig. (Verne legujabb regénye, képekkel.) — Deák Ferencz emlékszobra. — A harcztérről. Tárcza Borostyáni Nándortól. — A hüs elemben. II. Posta Sándortól. — A hétről. — Irodalom és müvészet, közintézetek, stb. rendes rovatok.

CSARNOK.

Duna regék.

XV. Mölk.

A Duna partjait diszitő számos régibb és ujabb épitmények közt kiváló helyet érdemel Mölk apátság nagyszerü pompás épülete, magas kupolájával s három tornyával. Már Caesar is mea dilecta névvel dicsérte meg e szép helyet, e két szóból lett később Medilik. Melk, később Mölk. Sok század előtt a magyarok határvára is volt, s akkor Eisenburg nevet kapott. — Leopold ausztriai őrgróf alapitá az apátságot 850 év előtt. Ott nyugszik az alapitó, és neje Richarda, ott aluszsza végálmát első fiuk Henrik s neje Mechtilda. — Többször szenvedett Mölk phönix halált, de hamvaiból mindig fölségesebben kelt ki, mig végre 1720—1732-ig Brandauer Jakab pölteni épitész mostani királyi kastélyszerü alakjában épité föl. A hosszu négyszögü palotát jól gondozott nagy kertek veszik körül.

Lakóiban nem találjuk azt a szerzetszerü tompa szellemet, mi a belső butaságot, vakbuzgóságot kivül is észlelteti, s mi a szelid türelem tanai, és az emberi szeretet helyet inquisitiószerü üldözéssel, gyülöletet, vakguzgóságot hirdet, s mindenüvé a visszavonás átkos magvát ülteti, hogy a nagy Németországban bő aratást szerezzen Róma számára; — hanem igenis találunk valódi müveltséget, hasznos tetteket, igazi emberszeretetet, előrehaladást társadalmi szokásban, s a tudomány és müvészet mivelésében egyaránt. Találunk vendégszeretetet, festvények, metszvények, régiségek, ritkaságok, mükincsek gazdag tárházát, s nagyszerü könyvtárt, melyek mind pompás termekben és szobában vannak elhelyezve.

DÉLUTÁNI POSTA.

— **Técső**, jul. 23. Várady Gábor ma délután tartotta beszámoló beszédét, mi rendkivüli lelkesedéssel fogadtatott. A választók és a nép nagy tömege a képviselő eljárását helyeselte, s a kormánynak, különösen Tisza Kálmán miniszterelnöknek osztatlan bizalmat szavazott.

Esztergom, jul. 23. A városház terén tartott népgyülés Pór Antal országgyülési képviselő beszámolója kapcsában a kormánynak határozatilag bizalmat szavazott.

— **Konstantinápoly**, jul. 23. (Hivatalos.) 5000 montenegrói megtámadta Brana mellett a törökök állásait. Makacs harcz után a montenegróiak megverettek és 200 halottat hátrahagyva megfu ottak. Az ellenség sánczait a törökök szétrombolták.

Mitrovicz, jul. 23. (B. C.) A Bjelina körüli harczok rendkivül véresek voltak, a veszteségek mindkét részen aránytalanul nagyok. A törökök állása most azonban sokkal kedvezőbb, bár az összeköttetés a belvidékkel különösen északon még nines helyreállitva. Az önkénytesek ezuttal nem állták meg a sarat.

Kosztajnicza, jul. 23. („B. C.“) Szláv forrás. A Kamengrádnál elsánczolt bosnyák fölkelők tegnapelőtt kisérletet tettek Ö-Majdánt, mely most jól megvan erősitve, ostromolni, több órai harcz után azonban visszaverettek.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

Ajánlom a t. cz. közönség figyelmébe a hatóságilag engedélyezett és saját felügyeletem alatt a legtisztábban kezelt

gyógyerejü sósborszeszt

melynek föraktára **Debreczenben Csanak József** ur kereskedésében van.

Budapest 1876. Február hó.

Bárvárt Károly.

HIRDETÉSEK.

BURGHOLD V.

női divat-terme

Főtér Svetits ház a Caderász-féle czukrászdával szembe 1. emelet.

Ajánlja a tisztelt női közönség becses figyelmébe, a tavaszi idényre külföldön és Bécsben személyesen bevásárolt következő áruit, nevezetesen:

Kész női ruhákat divatos kelméből elegansul elkészitve 8., 12., 20 forintig s feljebb.
Barege kelméből 12 frt.
Ugyanazok mosó cretonból 8 frt. Brilliantin kelméből 7 frt.
Creton schlafrokok darabja 5 frt 75 kr.
Pongyola öltönyöket (Schlafröcke) szőr-kelméből készen 7 frt 50 kr., 8 frtig.
Costümöket (Zeke és Tünik) 14., 16, 18 frtig.
Tavaszi legdivatosabb női felöltőket posztó és bársonyból 5 forint, 15 forintig s feljebb.
Jelenleg igen kedvelt férfi kabátokat (Goutleuren) nők részére Chevit-jot és Renaiszence legujabb kelmékből 8., 20 frtig.
Mantlettok és Fichülo, Pique, Ripsz és más divatos kelmékből 5 forint 50 krtól 35 forintig.
Leány-gyermek ruhák 3., 4., 5 forintig.

Női és gyermek kalapok:

csipke, lóször, Bast, szalma és fantasi anyagokból feltünő olcsó árban.

A tisztelt női világ kegyes pártfogását kérve
mély tisztelettel maradtam

Burghold V.

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

Árverési hirdetés.

A néhai Gyulai László csődtömegéhez tartozó ingóságok u. m. házi butorok — mintegy 200 kötetre menő olvasó könyv (regények utirajzok — történelmi munkák) — a hitelező választmánynak határozata folytán f. évi **jul. hó 26-ik napján** d. e. 9 órakor Csapó-utczai 317. sz. alatti (Hajdu-féle) házban nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kelt Debreczanben 1876. jul. 21.

Nagy Gusztáv
tömeggondnok.

266.
1876. 2—3.

Hirdetmény.

Az „Alföldi takarékpénztár“ Debreczenben, folyó évi julius hó 16-tól kezdve a helybeli váltó leszámitolási kamatját 10 %-ra szállitotta le, a vidéki vagy telepitett váltóknál; valamint az elölegeknél meghagyta a 12%-ot.

Az igazgatóság.

5592.
1876.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a néhai Vásárhelyi Györgyné hagyatékához tartozott s jelenleg Németi János s birtoktársai tulajdonát képező, a debreczeni 1646. számu telekjegyzőkönyvben A) 1735. és 5927. h. r. sz. alatt bejegyzett 3000 afrtra becsült 1050. sorszámu ház és 7 hold ondódi föld folyó 1876-ik évi augusztus hó 28-ik, szükség esetére szept. hó 28-ik napján délutáni 3 órakor, a törv. szék tárgyaló termében a tulajdonosok kérelmére tartandó önkéntes árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 300 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-sodik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől 1, 2 és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanok közül a háznak azonnal birtokába és használatába lép, a földeket illetőleg azonban 1876. szept. 29-kén, csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Beér Kálmán által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. tszék mint telekönyvi hatóságnak 1876-dik évi julius 7-dik napján tartott üléséből.

Becske Lajos h. elnök. **Ferenczy Lajos** h. jegyző.

254. sz.
1876. 1—3

Friss töltésü

asvany

és

gyógyvizeimet,

u. m.: borszéki, budai, carlsbadi, czigelkai, Egerferencz és sóforrás, emsi, gieshübli, gleichenbergi, halli, ivándai, koritnyiczai, lipiki, luhi, marienbadi, olenyai, parádi, püllnai, saidsützi, szolyvai stb.

valamint

fűszer áruimat

ajánlom a nagyérdemü közönség szives figyelmébe.

Tisztelettel
Varga Lajos,
Piacz, Schäffer ház.

270. 2—3.

ELADÓ.

A hatvan-utczai kapun kivül lévő Püspöki-féle

szélmalom,

egy mellette levő cseréppel fedett szin, körül keritéssel, és egy jó kökuttal minden órán eladó.

Értekezhetni a sertésvágó-társulat helyiségében, a tulajdonos **Tolvaj Istvánnal.**

258.
1876. 5—5.

1584. sz.
1976. 268. 2—2

Árverési hirdetés.

Alólirott hivatal részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint a rahonczai trachyt porphir kőbánya a f. évi szeptember hó elsejétől számitandó három egymásután következő évre bérbe szándékoltatik adni f. évi julius hó 31-én zárt ajánlati tárgyalás utján. Miről bérleni kivánók azon felhivással értesittetnek, hogy mondott nap déli 12 óráiáig a szabályszerü bélyeg és bánatpénzzel ellátott ajánlataikat annálisinkább beadni sziveskedjenek, mert utóajánlat nem fog elfogadtatni.

A szerződési feltételek a szokásos hivatalos órákban az iktató-hivatalban megtekinthetők.

Ungvártt, 1876. év julius 18-án.

M. kir. főerdőhivatal.

4536.
1876. sz.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Veisz I. Lajos részére alperes Czégény Jánostól 550 frt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 3186. számu telekjegyzőkönyvben A) I. 3419. és 7325. h. r. sz. alatt bejegyzett 2500 frtra becsült varga-utczai 2413. számu ház s az utáni 1 hold 350 □ öl ondódi föld folyó 1876-dik évi szeptember hó 5-dik, szükség esetére okt. hó 5-dik napján délutáni 3 órakor, a törvényszék tárgyaló termébe b. végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 250 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig 1, 2, 3 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlannak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső minden nemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Komlóssy Arthur által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-ik évi julius hó 14-ik napján tartott üléséből.

Becske Lajos, elnök.

267 sz. ***Hegedüs István***
1876. 1—3 aljegyző.

Laptulajdonos **Molnár György.** Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.